

Della Libreria de' D. C. C. e. S. della Comp. di S. M.

DE
SYMBOLIS
HEROICIS
LIBRI IX.
AVCTORE
SILVESTRO
PETRASANCTA
ROMANO
E. SOC. IESV.

Pat. Paul. Balthasar pinxit.

J. van Galle sculpsit.

ANTVERPLE, EX OFFICINA PLANTINIANA BALTHASARIS MORETI. M. DC. XXXIV.
CVM PRIVILEGIIS CÆSAREO ET REGIO.

TANTO NOBILIOR QVISQVE,
QVANTO PROPINQVIOR DEO EST.

A T

OMNIS IN ILLVM PROPINQVITAS
DE VICINITATE VIRTVTVM,
DE VITIORVM FVGA,
STATVENDA.

Carolus Scribanius è Societate IESV
Philosoph. Christian. cap. 5.

PETRVS ALOYSIVS CARAFA, EPISCOPVS
TRICARICENSIS, AD TRACTVM RHENI
ET INFERIORIS GERMANIÆ PROVINCIAS
CVM POTESTATE LEGATIA LATERE NVNTIVS.

ILLVSTR^{MO} AC REV^{MO}
 PETRO ALOYSIO
 CARAFÆ
 EPISCOPO TRICARICENSI
 A C
 SEDIS APOSTOLICÆ
 LEGATO.

HEROEM quærere, cui dica-
 rem Heroïca hæc Symbola,
 non debui; dum Te, ILLV-
 STRISSIME ANTISTES,
 ac LEGATE, iam decen-
 nium intueor, quem Genus & Virtus (nam
 hæc duo Heroës faciunt) prorsus ab vsita-
 tâ conditione hominum eximere videntur.
 Scio CARAFÆÆ Genti à Scriptore egre-

ELOGIVM
GENTIS CARAFÆÆ
ACSTEMMA
PROCERVMEIVS.

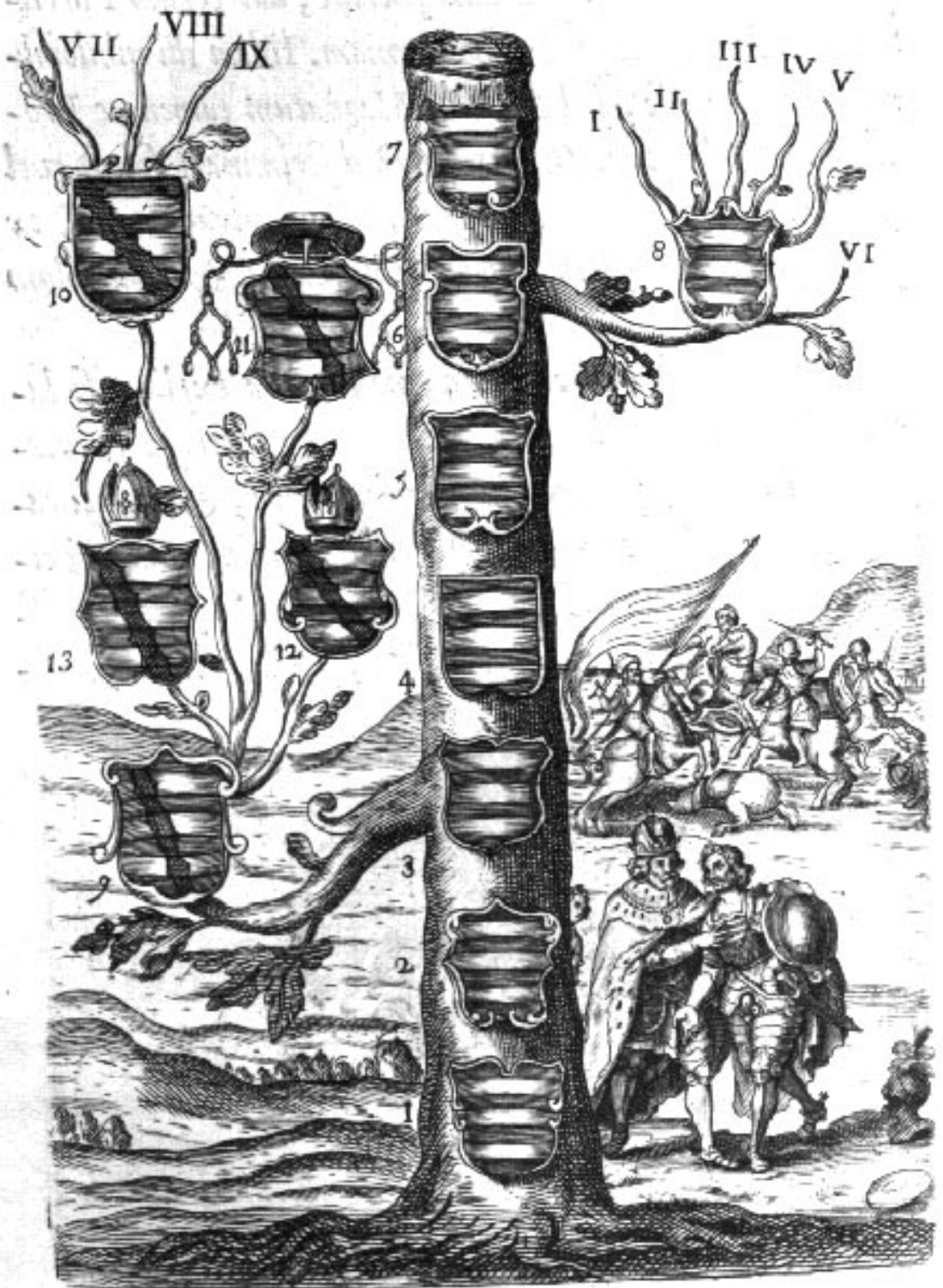

Etus fama, et à priscis Avis tradita, originem CARAFÆORVM refert in strenuum quemdam Ducem, qui ex pralio victor, ad Cæsarem, quem pugnando servauerat, suo ac hostium sanguine conspersus venit: meruitque vt idem Cæsar, in ipso familie decora, simul ore, simul manu æternaret, dum ore videlicet laudans eius CARAM FIDEM, cognomentum CARAFÆ composuit; et manu, seu exertis eius ternis maioribus digitis, cruorem extergens, in thoracis chalybe, tesseram illius gentilitiam delineauit. Quod si ita est, tunc primùm Insignia CARAFÆORVM, nempe albentes lemnisci tres, in puniceo madore, splenduerunt; lineæ profectò, quæ, si tabula et colores considerentur, indicant, non Apellem aliquem, sed Achillem, fuisse inçlytæ huius familie conditorem.

Sunt qui eiusdem familie Caput credunt fuisse potius Magnatem alium, stirpis Regiæ in Polonia, ex profapia

*Antonius Carraccio-
lus in Vita
Pauli IV.*

xxij ELOGIVM AC STEMMA

1682

39

I

DE
SYMBOLIS
HEROICIS
LIBER PRIMVS.
PROOEMIUM.

EXPOSITVRVS vim & naturam rei, in his Regionibus, quoad artem & præcepta saltem, non adeò notæ; aspectui, antequàm menti, obsequens ero : & quia notitia omnis per sensum, quasi per ianuam, aperitur; promam initiò HEROICA SYMBOLA nonnulla, vt ea intus ad animum oculi transmittant. Erit hoc verò peregrinas merces primùm explicare, ac mox substituere menti texturam earum operosam; dequè ijsdem postremò affirmare, nisi exquisitis pretijs, licere nemini eas nundinari.

Fortasse orientur quandoque dissidia opinionum: nam ita ferent studia partium, in re præsertim He-

A

roicâ.

CAPVT. PRIMVM.

Diuorum Symbola.

PAndere mercium harum officinam libet, serulæ Symbolo; quæ non claue vllâ reſeratur, ſed orbibus circumductis; donec litteræ coëant, & fiat certi verbi ſignificatio. Schema eſt HEROINAE illius Magnæ, quam cæleſti legatione Nuntius ſidereus Matrem appellauit, & Virginem nihilominus eſſe permifit. Epigraphe clauſtri eſt, VNI PATET VERBO. Non aliter ſinus Virginis, ad alios liberos clauſus, vni patuit VERBO, quando VERBUM CARO *Ioan. 1.* FACTVM EST, ET HABITAVIT IN NOBIS.

Denique infinitus modus est in naui, quæ conatur in portum peruadere, cum eâ inscriptione, AVT INGRESSE, AVT PERIRE.

Ceterum posse usurpari in lemmate Symboli Heroïci, aliquando sola verba, aliquando sola nomina, aliquando sola aduerbia, aliquando verba, nomina, & aduerbia promiscuè, satis constat; & qui exempla desiderat, adeat Operis huius nostri Proœmium.

CAPVT

ANTVERPIÆ,
EX OFFICINA PLANTINIANA
BALTHASARIS MORETI.
M. DC. XXXIV.